

ป่า ต่อมา เนื่องจากมีการย้ายถิ่นเข้ามาของประชากรมากขึ้น ชาวบ้านต้องใช้ที่ดินอย่างเข้มข้นในการทำไร่จนป่าสูญเสียไปมากมาย รวมทั้งพื้นที่นี้มีข้อจำกัดทางกายภาพ คือ พื้นที่ราบมีน้อยมาก มีแต่ภูเขาและเนินเขา ซึ่งทำให้เกิดปัญหาการใช้ที่ดิน ในสถานการณ์ดังกล่าว รัฐบาลลาวได้ดำเนินการนโยบายการอนุรักษ์ป่า เพื่อแก้ปัญหาความเสื่อมโทรมของป่า ดังนั้นชาวบ้านจึงต้องปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันในการใช้ที่ดิน

ประเด็นที่สอง ในการเข้าร่วมและไม่เข้าร่วมการปลูกไม้แบบแบ่งปันผลประโยชน์ ชาวบ้านส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก เช่น ปัจจัยด้านเงินทุน ด้านรายได้รายจ่าย ด้านผลตอบแทน ด้านการถือครองที่ดิน ด้านแรงงาน และด้านการตลาด นอกจากนี้ปัจจัยด้านเศรษฐกิจแล้ว ปัจจัยด้านที่เกี่ยวกับนวัตกรรม ด้านตัวบุคคล และด้านกายภาพ มีความสำคัญเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ผลจากการศึกษาพบว่า ระหว่างสองหมู่บ้าน มีความแตกต่างบ้างในด้านอัตราการยอมรับ รวมทั้งมีความแตกต่างระหว่างกลุ่มผู้ยอมรับเร็วและกลุ่มผู้ยอมรับช้าภายในหมู่บ้านด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของความแตกต่างทางโครงสร้างสังคมและสภาพพื้นที่ รวมทั้งความแตกต่างภายในหมู่บ้าน

ประเด็นที่สาม ภายใต้งบเงื่อนไขการอนุรักษ์ป่าในปัจจุบัน การพัฒนาชนบทควรจะควบคู่กันไปด้วย เพื่อที่จะมีความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับชาวบ้านในพื้นที่นั้น สำหรับศักยภาพของโครงการปลูกปกรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าในการอนุรักษ์ป่านั้น ปรากฏว่ายังไม่ค่อยมั่นคงเนื่องจากมีปัญหามากหลายด้านการส่งเสริมการปลูกไม้แบบแบ่งปันผลประโยชน์ เช่น ปัญหาเกี่ยวกับตลาดรองรับ ปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลา และปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณ ส่วนชาวบ้านในพื้นที่นั้นก็ต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพที่ยากลำบาก ทางเลือกอย่างหนึ่งก็คือ การเกษตรแบบวนเกษตร ซึ่งเป็นระบบการเกษตรที่เกี่ยวข้องกับทั้งพืชเกษตรและต้นไม้ อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินการเกษตรแบบวนเกษตร ชาวบ้านต้องการการส่งเสริมในด้านกองทุนหมุนเวียน และเครือข่ายทางการตลาด

Thesis Title Adaptation of Villagers to the Forest Conservation and Afforestation
Project in Hinheup District, Vientiane Province, LAO PDR.

Author Mr. Jun Nozawa

M.A. Regional Studies

Examining Committee	Assoc. Prof. Dr. Sanay Yarnasarn	Chairman
	Assoc. Prof. Dr. Udom Kerdpibule	Member
	Assoc. Prof. Somsak Keawkingkaw	Member

Abstract

The objective of this thesis is to study the adaptation of villagers to the Forest Conservation and Afforestation Project (FORCAP). The purposes of this study are to examine the adjustment of the land-use pattern of villagers under the conditions of forest conservation of the state, the adoption and adaptation of villagers to the way of conserving forest by the state and its effect on the sustainable development in the agricultural society. The data were collected by means of field survey and interviewing 44 heads of household who had adopted the plantation of trees under the Profit Sharing System (PSS) and interviewing 56 heads of household who had not adopted the plantation of trees under the Profit Sharing System in Ban Somsanouk and Ban Vangkhi, Hinheup District, Vientiane Province, LAO PDR. The analysis was done by the method of cartographic analysis, point-score analysis, descriptive statistical analysis with SPSS for Windows program and descriptive analysis.

The study found that on the appearance of the adaptation of villagers to the Forest Conservation and Afforestation Project, there were many internal factors as well as external factors. The important outcomes can be briefly summarized as follows:

First, the land-use of villagers is a pattern of the relationship that exists in the various situations of the agricultural society where villagers need to rely on the forest in the various systems of productions. In the past, villagers practiced the shifting cultivation on the fallow land, with great care not to disturb the ecological system of the forest. After that, because of the more immigration into this area, villagers needed the intensive land use in their cultivation, which caused extensive damage to the forest. Moreover, there is physical limitation in this area, namely, there are mostly hills or mountains, and little flat land, leading to the land-use problem. In such situation, the Lao government has implemented the policy of the forest conservation for resolving the forest degradation. Villagers, therefore, need to adapt themselves to the present situation in their land use.

Secondly, in the decision whether to participate in the plantation of trees under the Profit Sharing System, the villagers placed great emphasis on economic factors, for example, capital, expenses, income, reward, land ownership, labor, and market. Beside economic factors, innovation and technological factors, personality factors, and physical factors are also important. However, the study found that there were significant differences in the adoption rate between Ban Somsanouk and Ban Vangkhi, moreover, between early adopters and late adopters in each village, which reflect the important of different differences in social structure and physical condition of the land in each area, and in each village.

Thirdly, under the present condition of the forest conservation process, the rural development should be an integral part of the project to create cooperation between government authorities and local villagers. As for potentiality of the Forest Conservation and Afforestation Project, it was found that these project activities were not certain to continue because they face several problems in the implementation of the plantation of trees under the Profit Sharing System, for instance, marketing of the products, duration of the project, and limited budget. On the other hand, local villagers also need to adapt themselves to the hard-living condition. An alternative is the agroforestry in which the agricultural system involves the planting of crops as well as trees. However, in the operation of agroforestry system, villagers will need a revolving fund support and marketing network support.